

अभिभावक भेला सम्पन्न

गजुरी (धास) । विद्यालयलाई आगामी दिनमा व्यवस्थित ढंगले अधि बढाउने योजना बनाउदै पातालनी प्राथमिक विद्यालयको अभिभावक भेला सम्पन्न भएको छ ।

गजुरी गाउँ विकास समिति वडा नम्बर १ मा रहेको पातालनी प्राथमिक विद्यालयको २५ औं वार्षिकोत्सवको अवसरमा आयोजना गरिएको भेलाको अध्यक्षता विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष गोविन्द प्रसाद ढुंगानाले गर्नु भएको थियो ।

सेवा क्षेत्रभित्रका अभिभावक, विद्यार्थी र शिक्षकहरुको सहभागिता रहेको भेलामा विद्यालय हाताभित्र विभिन्न जातका विरुवाहरु रोपिनुका साथै सरसफाई गरिएको र दलित विद्यार्थीहरुलाई छात्रवृत्ति पनि वितरण गरिएको थियो ।

धादिङका सचिवहरु आतंकित

सबै सचिवहरुले दिए राजीनामा

धादिङवेसी (धास) । धादिङका जिल्लाका पचासवटै गाउँ विकास समितिका सचिवहरुले सामुहिक रुपमा राजीनामा दिएका छन् ।

धादिङवेसिमा शुक्रवार सम्पन्न भएको गाविस सचिवहरुको भेलाले गाविस सचिवहरु कार्यक्षेत्रमा असुरक्षित भएको भन्दै सामुहिक राजीनामा दिने निर्णय गरेको गाउँ विकास समिति सचिव हकहित संरक्षण केन्द्र नेपाल धादिङका अध्यक्ष तिर्थ बहादुर दुवाडीद्वारा हस्ताक्षरित पत्रमा उल्लेख गरिएको छ ।

असुरक्षाको महसुस गर्दै जिल्लाको ५० वटै गाविसमा काम गरिरहेका २४ जना सचिवहरुले सामुहिक राजीनामा दिएको गाविस सचिवहरुको संगठन गाउँ विकास समिति सचिव हकहित संरक्षण केन्द्र नेपाल धादिङका अध्यक्ष तिर्थ दुवाडीले बताउनु भएको

छ । संयुक्त जातीय मुक्ति मोर्चा नेपालले गाविस सचिवहरुको संगठन गाउँ विकास समिति सचिव हकहित संरक्षण केन्द्र नेपाल, धादिङको नाममा २०६७ जेष्ठ २४ गते पत्र पठाई सबै गाविस सचिवहरुलाई तुरुन्त राजीनामा दिन र बेवास्ता गरिएमा जस्तो सुकै कारवाही गर्न पछि नपर्ने बताएको थियो ।

विगत केही समय यता धादिङमा संयुक्त जातीय मुक्ति मोर्चाले गाविस कार्यालयमा बम राख्ने, तोडफोड गर्ने, चन्दा माग्ने जस्ता गतिविधि तिब्र पाउँ

आएको छ । यस विचमा संयुक्त जातीय मुक्ति मोर्चाले पालले छत्रेदेउराली र नौविसे गाविसमा बम राखेर आगजनी गर्नुका साथै आगजनी

सामुहिक राजीनामा दिएको सचिवहरुले बताएका छन् । गाविस सचिवहरुले सामुहिक राजीनामा दिएपछि यसको प्रत्यक्ष प्रभाव सर्वसाधारणमा परेको छ । टाढा-टाढाबाट नागरिकता, जग्गा लेनदेन, जन्म-विवाह-मृत्यु दर्ता जस्ता अत्यावश्यकिय कागजात बनाउन आउने सर्वसाधारण मर्कामा पर्ने भएका छन् ।

यसैबिच शुक्रवारै धादिङ वेसिमा सम्पन्न गाउँ विकास समिति सचिव हकहित संरक्षण केन्द्र नेपाल जिल्ला कार्य समिति धादिङको बैठकले सिराहाको ववरजंग गाविसका सचिव इन्द्रकुमार श्रेष्ठको हत्याको विरोध गर्दै द्रोषि माथी कारवाहिको माग गर्दै यहि असार ६ गते सम्म कार्यलयका काम कारवाहि बन्द गर्ने निर्णय समेत गरेको छ ।

खोलाबाट ढुंगा, गिट्टि बोक्ने तीनवटा टिपर समेत जलाएको थियो ।

यसरि विभिन्न किसिमका घटनाक्रमका कारण सचिवहरु असुरक्षित बन्दै गैरहेको अवस्थामा राजीनामाको माग भएपछि आफुहरुले

मैनबत्ति बनाएर आय-आर्जन गरिने

सल्यानटार (धास) । सल्यानटारका वासिन्दाहरुले अब मैनबत्ती बनाएर आयआर्जनको बाटोमा अधि बढ्ने भएका छन् ।

मैनबत्ती बनाउनका लागि सल्यानटारबासीहरु आजबाट

तालिममा सहभागि भएका छन् । यूवा तथा खेलकुद मन्त्रालय र आवाज अभियान नेपालको साभेदारीमा सल्यानटार साना किसान कृषि सहकारी संस्थाका सदस्यहरुका लागि आजबाट तालिम सञ्चालन गरिएको हो ।

धादिङका प्रमुख जिल्ला अधिकारी भरत पौडेलले सल्यानटार गाउँ विकास समितिमा आज एक कार्यक्रमकाविच तालिमको उद्घाटन गर्नुभयो । युसैगरि सिप विकास तालिम केन्द्र र आवाज अभियान नेपालको सहयोग तथा सल्यानटार साना किसान कृषि सहकारी संस्थाको व्यवस्थापनमा भोलिबाट मैनबत्ति निर्माण तालिम सञ्चालन हुने आयोजकले बताएको छ । दुवै तालिमको उद्घाटन कार्यक्रममा स्थानीय विकास अधिकारी शंकर नेपाल र गैसस महासंघ धादिङका सचिव हरिराम लोहनीले सिकेको सिपलाई व्यवसायिक रुपमा अधि बढाउन सहभागिहरुलाई आग्रह गर्नुभयो ।

सल्यानटार साना किसान कृषि सहकारी संस्थाका अध्यक्ष फणिणकान्त छत्कुलीको अध्यक्षतामा भएको उद्घाटन कार्यक्रममा आवाज अभियान नेपालका कोषाध्यक्ष नवराज छत्कुलीले तालिमको उद्देश्य बारे बताउनु भएको थियो ।

विद्यार्थीहरु कक्षाकोठामै विरामी परे

बुढाथुम (धास) । जिल्लाका विभिन्न विद्यालयहरुमा विद्यार्थीहरु कक्षाकोठामै विरामी पर्ने र बेहास हुने समाचारहरु आइरहने क्रममा महेन्द्ररत्न निमावि बुढाथुममा पनि विद्यार्थीहरु विरामी परेको खबर प्राप्त भएको छ ।

विद्यालयको कक्षा ६, ७ र ८ मा पहिरहेका ९ जना विद्यार्थी कक्षाकोठामै विरामी परेका छन् । विद्यार्थीहरुमा मुखमा दुखा, पेट पोल्ने, ज्वरो आउने, छटपटि हुने लगायतका समस्या देखापरेको बताइएको छ । यस अधि

पनि दुई जना विद्यार्थीलाई यस्तो समस्या आएपछि बुढाथुम स्वास्थ्य चौकिमा उनीहरुको उपचार भैरहेको छ ।

विरामी परेका विद्यार्थीहरुलाई पनि सोहि स्वास्थ्य चौकिमा लागि उपचार गराइरहेको विद्यालयले जनाएको छ । विद्यालयमा क्रमिक रुपमा यस्तो समस्या आउन थालेपछि तीन दिनका लागि विद्यालय बन्द गरिएको थियो भने के कारणले यस्तो समस्या आएको हो थाहा हुन सकेको छैन ।

विपदको पूर्व तयारी

नुवाकोट (धास) । नुवाकोट जिल्लाका विभिन्न १८ वटा विद्यालयहरुमा तीन दिने विपद पूर्व तयारी कार्यक्रम सम्पन्न भएको छ ।

नेपाल रेडक्रस सोसाइटी नुवाकोट र भुकम्प प्रविधि राष्ट्रिय समाज नेपालको संयुक्त आयोजनामा कार्यक्रम सम्पन्न भएको हो ।

विद्यार्थीहरुलाई प्रकोप नियन्त्रण र यसबाट बच्ने उपायका बारेमा जानकारी गराउने उद्देश्यले गरिएको तालिममा कक्षा ८, ९ र १० का ३० जना विद्यार्थीहरुलाई तालिम प्रदान गरिदै आएको नेपाल रेडक्रस सोसाइटी नुवाकोटका सभापति गणेश नेपालले जानकारी दिनुभयो ।

प्रकाशक : नवराज छत्कली (९७५१०२०९६०)
सल्लाहकार : ध्रुवहादुर थापा
गोपाल लम्साल
सम्पादक : के.पि. शर्मा दुवाडी (०१०-५२०६१५)
कार्यकारी सम्पादक : राजाराम शर्मा (९८४१०६३८९७)
सहसम्पादक : दामोदर अर्याल (९८४१३४४६३५)
व्यवस्थापक : शंकर श्रेष्ठ (९८४१७७७९२५)
विशेष सहयोगी: अर्जुन श्रेष्ठ (गोर्खाली)
बजार प्रतिनिधि : विकास श्रेष्ठ (९८४१०६३८९८)
फोन/फ्याक्स : ०१०-५२०६१५
E-mail : dhadingvoice@gmail.com
मुद्रक : सरस्वती छापाखाना धादिङबेसी
फोन: ०१०-५२०२५९, ५२०६८४, सुगमटोल, धादिङ
कम्प्युटर सेटिङ : रीता लम्साल
अधिकृत विक्रेता : त्रिपुरा पुस्तक पसल, धादिङबेसी
Webside : www.dhadingawaj.com.np

सम्पादकीय.....

सार्वजनिक सुनुवाईको महत्व

सर्वाजनिक सुनुवाईको आफ्नै महत्व र मर्म छ। कुनै पनि कार्यको सार्वजनिक सुनुवाई पछि त्यसको असल र खराब पक्षको जानकारी प्राप्त हुन्छ। यसबाट सेवा प्रदायक र सेवा ग्राही बीच सम्बन्ध सुधार्न ठूलो सहयोग मिल्छ। खरिब कार्यको अन्त्य र असल कार्यको प्रोत्सान सार्वजनिक सुनुवाईबाट प्राप्त हुन्छ। तर हामीले गर्ने गरिएको सार्वजनिक सुनुवाई केवल औपचारिकता मात्र बन्ने गरेको छ। यसलाई न सेवा प्रदायकले महत्व ठानेको छ न सेवा ग्राहीले।

सेवा प्रदायकले भन्दा पनि बढी चासो यसमा सेवाग्राहीले देखाउनु पर्ने हो, तर त्यसो हुन सकिरहेको छैन। यसमा दुईवटा कारण हुन सक्छ, एउटा सार्वजनिक सुनुवाईको महत्व नबुझ्नु, अर्को सूचनाको कमि हुनु। महत्व नबुझेको हो भने यसको महत्व कसले बुझाउने हो त्यसले आफ्नो जिम्मेवारी, पूरा किन गर्दैन ? सरकारी, गैरसरकारी र संचार सबैले साभा दायित्व जानकारी गराउने हो। यस संगसंगै अर्को के कुरा जोडिन्छ भने सार्वजनिक सुनुवाई प्रभावकारी नहुनुमा सेवाग्राहीबाट आएका जिज्ञासा, गुनासाहरूलाई वेवास्ता गरिनु पनि हुन सक्छ। सेवा ग्राहीमा नैरास्यता आउन सक्छ, यसबाट। केहि कतै यस्तो भएको पनि पाइन्छ। त्यसैले गर्दा पनि सार्वजनिक सुनुवाई औपचारिकता र महत्वहिन हुने गरेको छ।

अब हामीले यसमा सुधार ल्याउन जरुरी छ। सबै वर्ग, क्षेत्र, सम्प्रदायका सेवा ग्राहीलाई सँगै सेवा प्रदायक सरकार, गैरसरकारी, ती सबै क्षेत्रलाई यसको महत्व र गरिमाको विषयमा जानकारी गराउन सबै आ-आफ्नो क्षेत्रबाट लागि पर्नुपर्छ। आशा गरौं आगामी दिनमा यसमा सुधार आउने छ।

अनुत्तरित प्रश्नहरूको घेराभित्र भक्तमान

वीपी कोइराला मेमोरियल क्यान्सर अस्पतालका कार्यकारी निर्देशक डा. भक्तमान श्रेष्ठ अपहरणमा परेको घटनाले १९ दिनसम्म सिङ्गै मुलुक छटपटीमा पयो। राजनीतिक क्षेत्र, चिकित्सा क्षेत्र, सुरक्षा अड्डा, आम नागरिक समाज, सञ्चारमाध्यम सबैले अपहरण प्रति चिन्ता र चासो व्यक्त गर्दै सकुशल मुक्तिको आग्रह गरे। साथै दबावपूर्ण कार्यक्रम पनि जारी राखे। सरकार र नागरिक समाजका तर्फबाट खोजीका लागि आयोगहरू बने। नागरिक समाजका तर्फबाट बनेको आयोगले भक्तमान सकुशल रहेका र अपहरणकर्ताहरू एकीकृत माओवादीका कार्यकर्ताहरू हुनसक्ने र अपहरण सुनियोजित र सङ्गठित तवरले गरिएको तर्फ सङ्केत गरे। नागरिक समाजद्वारा व्यक्त यो विषयलाई समाचार बनाएर छापेबापत नागरिक दैनिक पत्रिका र रिपब्लिकमाथि वार्डसीएलद्वारा आक्रमण भयो। सबैतिरबाट एमाओवादीमाथि औला ठडिन थालेपछि अपहरणलगत्तैदेखि भक्तमानको निवास वरिपरि देखिएको माओवादी चलखेल पार्टीका तर्फबाट छुट्टै आयोग बनाउने तहसम्म आइपुग्यो।

डा. भक्तमानको रहस्यमय अपहरण र रहस्यमय रिहाइको सन्दर्भसँगै एकीकृत माओवादी र राज्यप्रति गम्भीर यक्ष प्रश्नहरू उपस्थित भएका छन्। राज्यले यी प्रश्नहरूको उत्तर दिनैपर्छ। भक्तमानको अपहरण किन भयो ? आर्थिक कारण हो वा अन्य कारण ? फिरौती लिइयो कि लिइएन ? लिएको भए कति ? आपर अधिक समूह को थियो भक्तमानद्वारा वर्णित हो वा

होइन ? अपहरणको १९ दिनसम्म राज्यका संयन्त्रहरूले सुईकोसम्म नपाउनुले अपहरणकारीहरूको शक्ति र पहुचको अवस्था के हो ? चितवनदेखि पोखरा जाने दुईवटा राजमार्ग छन्, मुग्लिन हुँदै वा बुटवल हुँदै। जहाँबाट गए पनि पोखरासम्म पुरदा र ज्यको तर्फबाट आवतजावत गर्ने सवारीको अभिलेख किन राखिएन ? कही स्थानीय तहको सुरक्षा अड्डाको पनि आपराधिक समूह सँग मिलेमतो त छैन ? यस्ता प्रश्नहरूको उत्तर राज्यबाट आउनुपर्छ। एकीकृत माओवादी पनि अनेकौं आशङ्का र प्रश्नहरूको घेराभित्र छ। अपहरण, फिरौती र हत्यालाई कार्यशैली नै बनाएर हिँड्ने र अहिले पनि अर्धसैन्य दस्तालाई व्यारेकीकरणमा राखिरहेको, समस्या समाधानका लागि पार्टीभित्र होस् वा बाहिर, बल प्रयोगलाई प्राथमिकता दिने, आफ्नै कार्यकर्ता रामहरि श्रेष्ठको आर्थिक कारणबाट भएको निर्मम हत्या प्रकरण, अपरादर्शी आर्थिक लेनदेनका घटनाहरूसूगको निरन्तर संलग्नता, डा. भक्तमानको अपहरण प्रकरणबाट माओवादी पङ्क्तिभित्र उत्पन्न व्यापक तरङ्ग आयोगको गठन, आयोगको प्रतिवेदन सार्वजनिक भएलगत्तै भक्तमान अपहरण मुक्त हुनु, भक्तमान स्वयम् एमाओवादी समर्थक हुनु र स्थानीय नतृत्वसूग अन्तरविरोध बढ्नुलगायतका कारणले भक्तमानको अपहरणसूग एमाओवादी जोडिएको छ।

हुन त यस्ता घटनाहरूमा एकीकृत माओवादीले अवलम्बन गर्ने कार्यशैली आम नेपाली अपरिचित छैनन्। घटनामा आफ्नो पार्टी वा कार्यकर्ताको संलग्नताको पुष्टि हुन आएमा गल्ती स्वीकार दिने अन्यथा चुनौती दिँदै हिँड्ने। डा. भक्तमानको अपहरणको सन्दर्भमा पनि एकीकृत माओवादीको संलग्नता आम नेपालीको अन्तरमा पुष्टि भएको तर मुखले प्याट्ट भन्न नसक्ने अवस्थाको फाइदा उठाउँदै पानीमाथिको ओभानो बन्न खोजिरहेको भान हुन्छ। डा. भक्तमानको अपहरणको एकमात्र साक्षी स्वयम् भक्तमान हुन्। रहस्यमय अपहरण र रहस्यमय रिहाइको ताल्चा खोल्ने सूचो उनीसूग मात्र छ। दासढुङ्गा हत्याकाण्डका एकमात्र साक्षी अमर लामा भए भैं आफ्नो अपहरणको वास्तविकता र वास्तविक अपराधीको पहिचान गर्न सके उनीले मात्र हो। अपहरणमुक्त भएपश्चात् भक्तमानका घटनाको बारेमा व्यक्त विचारले वास्तविक अपराधीहरू ओभेलमा पर्ने, उनीहरूको मनोबल बढ्ने अवस्थाको सिर्जना भइसकेको छ। उनी स्वयम्ले भन्न थालेका छन् सुरुमा उनले शङ्का व्यक्त गरेको समूह वा व्यक्तिको अस्तित्व पुष्टि नभएकाले वास्तविकता पत्ता लगाउन सरकारसूग आग्रह गरका छन्। मुलुकमा अपहरण, फिरौती, चन्दा आतङ्कका घटनाहरू घटिरहेका छन्। सर्वसाधारण नागरिकमाथि घट्ने यस्ता घटनाले कुनै चर्चा पनि पाउदैनन् र राष्ट्रिय दैनिकको भित्री पृष्ठमा समाचार छापिए विना महत्वको कुरा हुन्छ, परिवार र आफन्तजनका लागि। तर भक्तमानको अपहरण प्रति सिङ्गो मुलुक किन चिन्तित भयो ? सम्पूर्ण दल, संचार क्षेत्र र नागरिक समाज एक भएर उनको सकुशल मुक्तिका लागि किन ऐक्यबद्धता प्रकट गरे ? उनको पक्षमा

उर्लिएको यो संवेदना र सहानुभूतिलाई सम्मान गर्न पनि वास्तविक अपराधीको नकाब च्यात्न भक्तमान स्वयम् खडा हुनैपर्छ। भक्तमान, राज्य, नागरिक समाज र राजनीतिक दलहरूको संयुक्त प्रयत्नमा अपराधीहरू पत्ता लगाउनुपर्छ।

अन्यथा यो घटनाले के सङ्केत गर्दछ भने अपराधीहरूले नचाहेको कारणले मात्र हामी जो कोही सुरक्षित छौं, उसले चाहेको खण्डमा एउटा भक्तमान होइन हर एक भक्तमान असुरक्षित छ। त्यसकारण यति अहिलेसम्म उच्चको अपहरणको वास्तविकतालाई सूक्ष्म अध्ययन गर्दै अपराधीसम्म पुग्ने प्रयत्न गर्नुपर्छ। यसका लागि डा. भक्तमान अधि सार्नेपर्छ। वास्तविकता पत्ता लगाउन सरकारसूग आग्रह गरेका भक्तमानले अपहरणसूग जोडिएका घटनाक्रमहरूको, स्थानहरूको, शङ्कास्पद व्यक्तिहरूको र अन्य विषयवारे सरकारलाई जानकारी गराएर सहयोग गर्नुपर्छ। अहिले बाहिर चर्चामा रहेका तर भक्तमानले मुख नखोलेका केही विषयहरू छन्। उनको अपहरण किन गरिएको थियो ? उनीहरूले फिरौती रकम लिए कि लिएनन् ? लिएको भए कति लिए ? अपहरणकारीहरूले उनका परिवारसूग फोन सम्पर्क राखेको चर्चा छ, फोनमा के कुरा हुन्थ्यो ? यी र यस्ता प्रश्नहरू जसको उत्तर तत्काल दिन सकिन्छ र दिनुपर्दछ। किन उत्तर आइरहेको छैन। एउटा काल्पनिक राजनीतिक दलको थाप्लामा सबै जिम्मेवारी बोकाइदिएर वास्तविकतामा पर्दा हालेर बस्न मिल्छ ? डा. भक्तमानको पूर्ण सुरक्षाको ग्यारेन्टी राज्यले लिएर अपराधीसम्म पुग्नुपर्छ। बुधवार सप्ताहिक

जwala.mail@gmail.com

दृष्टिकोण

अनन्त पौडेल

अनुशासन र नैतिकता विहिन ब्यक्ति पशु भन्दा पनि तुच्छ हुन्छ। यसैले राष्ट्रिय जीवनका हरेक आयामहरूमा उदाहरणीय, अनुशासन र नैतिकता कायम गर्न आजैदेखि आफैबाट त्यसको शुरु गरौं।

नेपाल सरकार
सूचना तथा सञ्चार
मन्त्रालय
सूचना विभाग

अहिलेको नेपालको राजधानी काठमाण्डौमा प्रधानमन्त्रीको पजनी खुलेको छ

...हरिबहादुर बस्नेत

मुलुकमा आज, भन्दा भोली भोली भन्दा पर्सी क्रमिक रुपमा जनता ठुलो अन्यायमा पर्दै आएका छन्। जनतालाई फुटबल बनाइरहेका छन्। जहाँ फुटबल, त्याहाँ चण्डाल, भने भै गरिबी र विकासमोख राष्ट्रका जनतालाई जे भन्दा पनि हुन्छ जसो गर्दा पनि हुन्छ, भन्ने लागेको होला न हाम्रा ६०१ जना माननिय विधायिक ज्यूहरुलाई। संसद भवनमा पुगेपछि, २ वर्ष त आँखी भ्याल डण्डी गन्न मात्र लाग्यो, मुलुकको मुल कानुन बनाउन त विभिन्न बहाना, बखडा गरी त कुटे भै गर म रोए भै गर्छु, भने जस्तै ६ महिना समय थप्ने प्रावधान अन्तरि म विधान २०६३ मा हुँदाहुँदै १ वर्ष ठ्याम्मै समय अवधी बढाइएको छ। के का लागि बढाइएको यो समय, दुर दराजमा रहेका जनतालाई अहिले सम्म थाहा छैन। म्याद थप्नु को त के कुरा २०६४ चैत २८ गते के का लागि निर्वाचित भएर गए हाम्रा विधायिकहरु भन्ने थाहा छैन। नेपालका भ्रण्डै ४५ प्रतिशत जनतालाई थाहा छैन। २०६२ मंसिर ७ गते भएको १२ बुँदे २०६३ जेष्ठ १२ गतेको २५ बुँदे २०६३ असार १ गते भएको ४ बुँदे सहमति सबै

ओभेलमा परी सकेका छन्। राष्ट्र र जनताले निकास पाउन निकै कम सम्भावना देखिन्छ। माओवादीका अध्यक्ष एवं पूर्व प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल, प्रचण्डले निकै गान बजानको साथ, जिल्ला, जिल्लाबाट, ग्रामिण भेग बस्तीबाट अनिश्चित कालिन हडतालका नाममा काठमाण्डौमा जनताको छोरा, छोरी ओसारेर ठुलै कायपलट ल्याउँछु भन्नु भएको थियो। तर उहाँ स्वयंम, आफुले जनता समक्ष माफी माग्नु शिवाय अरु केही भएन, रहेन।

उहाँको ताम भ्राम जनताले सजिलै सँग तलदेखि माथि सम्मकाले बुझे सकेकी उहाँलाई दोश्रो पटक पनि प्रधानमन्त्रीको कुर्ची चाहिएको हो। जहिले, पनि जाहाँ पनि जतिखेर पनि प्रधानमन्त्री माधव कुमार नेपालको र जिनामा आउनु पत्थ्यो। राष्ट्रिय सहमतिको सरकार बन्नु पत्थ्यो। भन्ने अभिव्यक्ति मात्र आउँथ्यो। एउटा चाँही कुरा हो की पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डले विभिन्न बहाना बखडा गरेर भए पनि आफ्ना दलका र अन्य दलका सदस्यहरुलाई अनिकाल मुक्त गराएका छन्। वर्ष दिन सम्मलाई हातमा धुलो न फुल्योसँग राष्ट्रिय सम्पत्ति घिचन पाउने अधिकार सम्पन्न गराएर।

सविधान सभाको १२ बजे बसेको बैठकले १ वर्ष समय अवधि थपी से

पछाडी, नेपालको राजधानी काठमाण्डौमा प्रधानपन्त्रीको पजनी खुलेको छ। नेपाली काँग्रेसमा पनि हाइट, ओयरको प्रतिस्पर्धा छ। ने.क.पा. माओवादीमा पनि त्यस्तै प्रतिस्पर्धा छ। एमालेमा पनि आफ्नो पार्टी पड्तीमा प्रतिस्पर्धा नै छ। असार मा हुल्ने र पजनीमा भुल्ने छोरा काम छैन भन्ने उक्ति बुढापाकाहरुबाट सुनिने गर्थ्यो, आज तिनै उक्तिहरु सिद्ध सावित भएको छ। मुलुक लुट, हत्या, बलात्कार र अपहरणको अखडा बनेको छ। घटदो भन्दा बढ्दो छ।

प्रधानमन्त्री बन्नाका निमित्त ६०१ जना मतदाताहरुबाट निर्वाचित हुनका निमित्त ठुलै धनराशी खर्च गर्नुपर्ने होला। प्रधानमन्त्री बनेको भोलिपल्ट देखि भ्रष्टचारको मैलो बढाउने पर्ने होला। तर पनि हाम्रो देशका राजनेताहरुले त्यती विघ्न चिन्ता गर्नुपर्ने छैन। किनभने अन्तरिष्ट्रिय सुचीमा नेपाल भ्रष्टचार गर्ने देश मध्ये १४३ नम्बरमा सुचिकृत भई सकेको छ। त्यसकारणले गर्दा पनि हाम्रा राजनेताहरुले त्यति विघ्न चिन्ताको सागरमा डुल्न पदैन। दुरदर जाका जनता हिमनदिको पानीका भर मा बाँच्ने छन्। बाँच्ने पनि छन्। होइन भने हुम्ला, जुम्ला, डोल्पाका जनताले नुन पाए छैनन् सबभन्दा महत्वपूर्ण कुरा शान्ती पाएका छैनन्। लुट हत्या, अपहरणका खेलले आज मुलुकमा मुर्दा शान्तीले छाएका छ।

सालवास उच्च माविले वार्षिक योजना मनायो

चैनपुर (धास)। चैनपुर गाउँ विकास समिति वडा नम्बर ३ मा रहेको सालवास उच्च माध्यमिक विद्यालयमा वार्षिक कार्ययोजना निर्माण सम्बन्धि कार्यशाला गोष्ठी सम्पन्न भएको छ।

दिर्घजीवन बाल क्लबका अध्यक्ष रमेश आलेको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा शैक्षिक सत्र २०६७ भरि बाल क्लबले गर्ने कार्यक्रमहरु तयार पारिएको थियो। कार्यक्रम सम्पन्न गर्न सुभास आलेको संयोजकत्वमा अर्थ संकलन

उपसमिति, मञ्जु परियारको संयोजकत्वमा भित्तेपत्रिका प्रकाशन उपसमिति तथा संस्कृता रानाको संयोजकत्वमा सांस्कृतिक उपसमिति गठन गरिएको छ।

दिर्घजीवन बाल क्लबको आयोजनामा भएको गोष्ठीमा एकिकृत सामुदायिक विकास समाज धादिङ (आई.सि.डी.सि) का शालिग्राम दुवाडी र ग्रीन क्लबका सहयोगी शिक्षक विजय कुमार केसी ले विषयवस्तुका बारेमा आवश्यक जानकारी गराउनु भएको थियो।

जनशक्ति माविमा जुरेस गठन

गोरखा (धास)। गोरखा जिल्ला नामजुङ गाउँ विकास समितिमा रहेको जनशक्ति माध्यमिक विद्यालयमा आज नेपाल जुनियर राष्ट्रिय सुचीमा नेपाल भ्रष्टचार गर्ने देश मध्ये १४३ नम्बरमा सुचिकृत भई सकेको छ। त्यसकारणले गर्दा पनि हाम्रा राजनेताहरुले त्यति विघ्न चिन्ताको सागरमा डुल्न पदैन। दुरदर जाका जनता हिमनदिको पानीका भर मा बाँच्ने छन्। बाँच्ने पनि छन्। होइन भने हुम्ला, जुम्ला, डोल्पाका जनताले नुन पाए छैनन् सबभन्दा महत्वपूर्ण कुरा शान्ती पाएका छैनन्। लुट हत्या, अपहरणका खेलले आज मुलुकमा मुर्दा शान्तीले छाएका छ।

नवगठित रेडक्रस सर्कलको उपाध्यक्षमा विकास जंग थापा, सचिवमा समिर दुवाडी, कोषाध्यक्षमा निषा भण्डारी र सह सचिवमा रामप्रसाद काफ्री रहनुभएको छ। इकाइ गठन कार्यक्रममा विद्यालयका प्रधानअध्यापक चिरञ्जिवि काफ्रीको पनि उपस्थिती रहेको थियो।

जाँगर भए माटोमा सुन फल्छ

कल्लेरी (धास)। जाँगर भए माटोमा सुन फल्छ भन्ने उक्तिलाई एकजना महिलाले साकार पार्नु भएको छ। आर्थिक अवस्था कमजोर भएकै धादिङ कल्लेरी-६ कि अम्बिका रानाले तरकारी खेति गरेर राम्रो आमदानी लिन सफल हुनु भएको छ। खेती गर्नका लागि अम्बिकासंग जग्गा पनि नभए पछि अर्काको जग्गामा अधियाँ गरेर उहाँले व्यवसायिक तरकारी खेती गर्नु भएको हो।

आम्दानी लिनु भएको उहाँ बताउनु हुन्छ। खेतीका लागि घर परिवार ले केहि काम सघाएको भएपनि अधिकांश काम आफैले गरेको पनि अम्बिका बताउनुहुन्छ।

पाँच कक्षा पढेपछि पढ्न छाडेर खेतीपातीमा जीवन बिताइर हुनु भएकै १८ वर्षीय अम्बिकाले छिमेकि भरत भुजेलको एक रोपनी जति जग्गामा खेती गरेर तरकारी उत्पादन र विक्रि गर्नु भएको छ। यो सिजनमा कांको विक्रिबाट मात्र अम्बिकाले पाँच हजार भन्दा बढि

तरकारी खेतीबाट गरेको आमदानीले अम्बिकाले भाइबहिनीको पढाई खर्च र घर खर्च चलाउने गर्नु भएको छ। तरकारीखेती गर्ने जग्गामा सिंचाइको व्यवस्था नहुँदा उहाँले आफ्नै खर्चमा पाइपबाट पानी ल्याई सिंचाई पनि गर्नु भएको छ। नजिकमा बजार नहुँदा यसरी उत्पादन गरेको तरकारीहरु डोकोमा बोकेर दुई घन्टाको उकाली ओराली हिंडेर बजार पुर्‍याउनु पर्ने बाध्यता रहेको छ। कहिलेकाहिं त प्रति किलो दुई रुपैयाँमा भरियालाई बोकाएर लैजाने गरेका छन्।

क्षेत्र नम्बर १ मा सार्वजनिक सुनुवाई

धादिङ (धास)। धादिङको निर्वाचन क्षेत्र नम्बर १ मा जिल्ला विकास समिति धादिङद्वारा गत आर्थिक वर्ष ०६५/०६६ मा सञ्चालन गरिएका विभिन्न योजनाहरुको आज सार्वजनिक सुनुवाई गरिएको छ। सल्यानटार गाउँ विकास समितिको कार्यालय प्राङ्गणमा आज गरिएको सावैज्ञानिक सुनुवाई कार्यक्रममा उपभोक्ताहरुले विकास योजना र जिविस धादिङले प्रदान गर्ने सेवाका बारेमा जिज्ञासा राखेका थिए। सार्वजनिक सुनुवाईमा धादिङ-

सल्यानटार सडक ओटासील र नालाको व्यवस्था, निर्माणाधिन विद्युत सब स्टेशनमा भैरहेको ढिलाई, सल्यानटार को चर्को खानेपानीको समस्या, विभिन्न सडक निर्माणमा भएको कमिकमजोर िका बारेमा कार्यक्रमका सहभागिहरुले जिज्ञासा राखेका थिए। कार्यक्रममा आएका जिज्ञासाहरुको स्थानीय विकास अधिकारी शंकर नेपालले जवाफ दिनु भएको थियो भने राजनीतिक दलका प्रतिनिधिहरुले जनताको पक्षमा विकास योजनाहरु निर्माण गर्ने प्रतिबद्धता

जनाएका थिए। सार्वजनिक सुनुवाई जिल्ला कार्यदल धादिङको समन्वयमा भएको कार्यक्रममा प्रमुख जिल्ला अधिकारी भरत पौडेलको प्रमुख आतिथ्य रहेको थियो। कार्यक्रममा प्रमुख जिल्ला ईञ्जिनियर गुरुप्रसाद शर्मा, गैसस महासंघका अध्यक्ष हरिराम लोहनी, सञ्चारकर्मिहरु सिताराम अधिकारी र नवराज छत्कुलीले सार्वजनिक सुनुवाईको देश्य र महत्वको बारेमा बताउनु भएको थियो।

धादिङका महत्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरु

धादिङ अस्पताल	५२०१३०	एम्बुलेन्स सेवा	
शाहिद मेमोरियल अस्पताल	५२०२८३	धादिङबेंसी	५२०१५०
राजमार्ग सामुदायिक अस्पताल	५२९२८७	गजुरी	५२९१७८
धादिङ सामुदायिक अस्पताल	५२०२४३	मलेखु	५२९२८७
गजुरी अस्पताल	५२९११२	बैरेनी	५२९१६२
जिल्ला आर्युवेदिक स्वास्थ्य केन्द्र	५२०२७८	आरुघाट एम्बुलेन्स	०१९५३४५०४
प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्र गजुरी	५२९१७८	ने या स्व म संगठन पृथ्वी राजमार्ग	
वेनिघाट स्वास्थ्य चौकी	९८-४५५०९३९३	इकाई धार्के (शवबहान एम्बुलेन्स)	९८-४५५१९६६६
खानीखोला एम्बुलेन्स	०१६-२०४१२४	धादिङ आवाज साप्ताहिक	०१०-५२०६१५
सल्यानटार प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्र	०१०६९०११५	ग्रामिण यातायात	०१०-५२०९७४
जिल्ला प्रहरी कार्यालय	५२०१९९	रेडियो धादिङ	०१०-५२०९६०
ईलाका प्रहरी कार्यालय गजुरी	५२९१६०	रेडियो लोकतन्त्र	०१०-५२०२७१
ईलाका प्रहरी कार्यालय खानीखोला	५२९१२६	रेडियो कृषि	०१६-२१४४३९
जिल्ला कारागार शाखा	५२०२४०	रेडियो विहानी	०१०-५२०९९७
जिल्ला प्रशासन कार्यालय	५२०१३३	जनमुक्ति सम्प्राहिक	०१०-६९०८४८
नेपाल रेडक्रस सोसाइटी	५२०१३७	मंगल प्रभात किरण	०१०-५२०४४०
यातायात व्यवसायी संघ	५२०१९९, ५२०६०९	नेपाल पत्रकार महासंघ	०१०-५२०७३०
माइक्रोबस व्यवसायी संघ	५२०३८७	गैसस महासंघ	०१०-५२००४९

सहकारी संस्थाले अब आफ्नै कार्यालयबाट सेवा दिने

मुरलीभञ्ज्याङ (धास)। मुरलीभञ्ज्याङ गाउँ विकास समिति वडा नम्बर १ मा स्थापना गरिएको रामकोट वचत तथा ऋण सहकारी संस्थाले अब आफ्नै कार्यालयबाट सेवा दिने भएको छ। सहकारी संस्थाको कार्यालयको ग्रामीण खानेपानी तथा सरसफाई कोष विकास समिति फण्डबोर्डका अध्यक्ष भिमप्रसाद ढुंगानाले एक कार्यक्रमका विच उद्घाटन गर्नु भयो। संस्थाका अध्यक्ष हेमराम श्रेष्ठको

अध्यक्षतामा भएको कार्यालय उद्घाटन समारोहमा संस्थामा एकसय १८ जना शेयर सदस्य र दशलाख चालु पुँजि रहेको जानकारी गराइएको थियो। कार्यक्रममा रेडियो धादिङका बजार संयोजक नवर राज छत्कुली, विभिन्न राजनीतिक दलका गाविस स्तरीय प्रतिनिधिहरु, छिमेकि सहकारी संस्थाका प्रतिनिधिहरु लगायतले सहकारी संस्थाको प्रगतिको कामना गर्नु भएको थियो।

आजको आवश्यकता नैतिक र आध्यात्मिक शिक्षा

हामी एकाइसौं सताब्दिमा शिक्षा कस्तो हुनुपर्दछ भनेर बहस गर्दैछौं। साँच्चै भन्ने हो भने आजको शिक्षा कस्तो हुनु पर्ला ? के कस्ता विषयहरू आजका ज्वलन्त विषयवस्तुहरू हुन ? विद्यार्थीहरूमा कुन कुन पक्षको विकासमा जोड दिनु पर्छ होला ? यि र यस्तै अनेकौं प्रश्नहरूको थुप्रो हामीसामु छ। प्रायः मानिसहरूले सजिलै भन्ने गर्दछन् आधुनिक युगमा औद्योगिक, प्राविधिक, व्यवसायिक र सीपमुलक शिक्षाको विकास नै आजको आवश्यकता हो। तर विश्व चरम भौतिकवादी, प्राविधिक र यान्त्रिक खालको हुन पुग्दा समाजमा यसका असर र प्रभावहरू नपरेका होइनन्। विश्वव्यापिकरण, बहुराष्ट्रिय पुँजिवादीकरण र औद्योगिकरणको प्रभाव स्वरूप आज मानिसमा नैतिकता, चरित्रता, मानवीयता र आध्यात्मिक चिन्तनको अभाव खड्केको छ।

विश्वव्यापाररूपमा फैलिएको युद्ध, अशान्ति, अस्वस्थ प्रतिस्पर्धा, घमण्ड र स्वार्थले कुनदिन यो संसार निल्ले हो विश्व संत्रस्त छ। मानवहितकै लागि भनेर विकास गरि एका टेलिभिजन, साइबर फिल्म जस्ता आधुनिक प्राविधिक विकास विस्तारै मानवीय टाउको दुखाइको विषय बनिरहेको छन्। त्यसैले विश्वव्यापि रूपमा आज नैतिक र आध्यात्मिक शिक्षाको आवश्यकता महसुस गरिएको छ। हुन त केही शिक्षा विदहरूले व्यक्तिगत स्वतन्त्रता र शिक्षामा प्रजातान्त्रिकीकरणको वकालत गर्दै नैतिक र आध्यात्मिक शिक्षालाई आउट डेटेड मान्दछन् तर समाजमा दिनानुदिन बढ्दै गइरहेको अपराधिक मानसिकता, अस्वस्थ प्रतिस्पर्धा, लडाई, भै-भ्रगडा वैमनस्यता आदिले के संकेत गर्दछ भने नैतिक र आध्यात्मिक शिक्षाको आवश्यकता भन टड्कारो भएको छ।

स्मरणीय छ यहाँ नैतिकता र आध्यात्मिकताको अर्थ निरंकुशता र कडा अनुशासन भने होइन। हाम्रो

समाजमा एउटा उखान छ "मानिस पढेको होइन सडेको हो।" के यो उक्ति पूर्णतया गलछ छ ? होइन भने दिनानुदिन हाम्रो विद्यालय रुपी कार खानाले कस्ता उत्पादन बजारमा पठाएको छ ? शिक्षाले मानिसलाई सभ्य बनाउँदै छ कि असभ्य जंगलि र अराजक ? गंभिर प्रश्नहरू हाम्रा सामु उठेका छन्। त्यसो त यि सबै अराजकताको दोश शिक्षा र शिक्षकलाई मात्र दिन मिल्दैन तै पनि के शिक्षित भनाउँदाहरू बढि सभ्य छन् त ? विश्व विद्यालयमा पढ्न भनि घरबाट दुःख सुखका साथ जोडेको पैसा लिएर वर्षभरि नै कक्षामा अनुपस्थित हुने सक्रिय राजनैतिक कार्यकर्ताहरूले नै किन फेल भएको निर्हुँमा विश्वविद्यालयका विभागहरू जलाउँछन् ? के यसमा उनीहरूको मात्रै दोश छ ? अवश्य नै होइन वास्तवमा यो त शिक्षामा नैतिकता र आध्यात्मिकता सम्बन्धि सवालले कम महत्व पाउनुको परिणाम हो।

विगत केही वर्ष यताको प्रवेशिका परीक्षाको नतिजालाई आधार मान्ने हो भने विद्यार्थीहरूको उत्तीर्ण प्रतिशत र प्राप्ताङ्कमा सुधार आएको देखिन्छ। तर त्यतिकै सन्तुष्टि लिने ठाउँ छैन। वरु हाम्रा विद्यालय र विश्वविद्यालयका उत्पादनहरू दिनानुदिन अराजक, अनैतिक र अमानवीय बन्दैछन्। विद्यार्थीहरूले आफ्ना शिक्षकहरू प्रति गर्ने व्यवहार सकारात्मक नभई अराजक र अनैतिक बन्दै गएको छ। परीक्षामा चिट चोर्न नदिएको निर्हुँमा परीक्षा बहिष्कार गर्ने शिक्षकलाई धम्किदिने, कालोमुशो दल्ने, चक्कु देखाउने आदि क्रियाकलाप सामान्य भैसकेका छन्। गुरु देवो भवः को सद्गुरु देव भवः भएको छ। त्रि.वि.का उपकुलपति माथि गरिएको अभद्र व्यवहार ताजै छ। के त्यसको कुनै अर्को विकल्प थिएन होला ? यस्ता विद्यार्थीहरूबाट समाज र राज्यले भविष्यमा के कस्तो अपेक्षा गर्ने ?

विश्वव्यापी रूपमा हेर्ने हो भने पनि आतंकवादी आक्रमणहरू, र

...
माधव
बन्जाडे

जमार्ग तथा शहरहरूमा हुने आम नर संहारकारी बन्दुक काण्डहरू, ग्याङ्ग युद्ध, यौन जन्तु अपराधहरू बढ्दै गएका छन् यसबाट नेपाल पनि अछुतो रहेको छैन। विश्वव्यापि रूपमा भोगिएका यस्ता अनेकौं समस्यालाई कम गर्ने एउटैमात्र उपाय छ त्यो हो नैतिक र आध्यात्मिक शिक्षाका जोड।

हाम्रो जस्तो विविधतायुक्त समाजका आपसी सम्बन्धलाई सुदृढ गर्न र सहिष्णुताको विकास गर्न पनि यसको अपरिहार्यता छ। नैतिक शिक्षाकै माध्यमबाट मानिसलाई उसको उद्देश्य के हो ? उसको इतिहास के हो ? उसका मुल्य मान्यता के हुन ? धर्म संस्कृति के हुन ? भन्ने कुरा बुझाउन सकिन्छ। यदि शिक्षा मानविय हित, सामाजिक भलाई र राष्ट्रिय भावनाको लागि प्रदान गर्ने हो भने नैतिकता र आध्यात्मिकता सम्बन्धि सवाललाई कम महत्व दिनु कदापि हुँदैन। तसर्थ अबको पाठ्यक्रम तथा समग्र शिक्षा पढाउने नैतिक र आध्यात्मिक शिक्षा सम्बन्धि आधारभुत तथ्यहरूलाई समावेश गरी विद्यार्थीहरूका मानवीय भावना संवेदना र नैतिकताको विकास गराउनु जरुरी छ। वर्तमान विद्यालय पाठ्यक्रममा भने यस विषयलाई त्यति महत्व दिएको पाइँदैन। निम्न माध्यमिक तहमा ५० पूर्णाङ्कको संस्कृत विषयको व्यवस्था गरिएको छ भने प्राथमिक, माध्यमिक तथा उच्च तहमा भने यसलाई औपचारिक विषयको रूपमा समावेश गरिएको पाइँदैन। त्यसैले अबको विद्यालय शिक्षाको सबै तहको पाठ्यक्रममा अनिवार्य नैतिक तथा आध्यात्मिक शिक्षाको व्यवस्था गर्नु सान्दर्भिक देखिन्छ।

(लेखक नीलकण्ठ क्याम्पस धादिङ्गवेशीमा स्नातकोत्तर तहमा पाठ्यक्रम तथा मूल्याङ्कन विषय अध्यापनरत हुनुहुन्छ।)

आयआर्जन समुहमा छलफल

कुम्पुर (धास)। जिल्लाको कुम्पुर गाउँ विकास समितिको छतेलीमा रहेको नागवेली महिला आयआर्जन समुहको आयोजनामा छलफल कार्यक्रम सम्पन्न भएको छ।

निलकण्ठ सामुदायिक अध्ययन केन्द्रको सहयोगमा सम्पन्न छलफल कार्यक्रम समुहका अध्यक्ष हिरादेवी कडेलको अध्यक्षतामा भएको थियो। छलफल कार्यक्रम पछि समुहले

सामुहिक तिल खेति गर्ने, गाउँको प्रत्येकको घरमा चर्पी हुनु पर्ने, घरवर पर सरसफाई गर्नु पर्ने, सामुहिक कार्यमा नियमित उपस्थिति हुनुपर्ने लगाएतका कार्य गर्ने सहमति जनायका छन्।

नौ सदस्यिय नागवेली महिला आयआर्जन समुहका सदस्यहरूले यस अघि बाखा पालन गर्दै आएको कुम्पुर वाट भगवती कडेलले जानकारी दिनु भयो।

विद्यार्थीलाई टिटि खोप

गजुरी (धास)। गजुरी गाउँ विकास समितिको वडा नम्बर १ आदामार १मा रहेको पतालिनो प्राथमिक विद्यालयमा हिजो टिटि खोप कार्यक्रम सम्पन्न भएको छ।

प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्र गजुरीको सहयोगमा विद्यालयमा कक्षा एकमा

अध्यनरत ८३ जना विद्यार्थीहरूलाई टिटानस रोग नलागोस भनि टिटि खोप लगाईएको हो। कार्यक्रममा विद्यालय व्यवस्थापन समितिका पदाधिकारीहरू, शिक्षक अभिभावक संघका पदाधिकारीहरू र शिक्षक-शिक्षिकाहरूको सहभागिता रहेको थियो।

स्वास्थ्य सम्बन्धि हाजिरी जवाफ

गजुरी (धास)। आदर्श उच्च माध्यमिक विद्यालय गजुरीमा स्वास्थ्य संग सम्बन्धित रहेर अन्तर माध्यमिक विद्यालय स्तरिय हाजिरी जवाफ प्रतियोगिता सम्पन्न भएको छ।

धादिङ्ग स्वास्थ्य समाजको आयोजनामा सम्पन्न हाजिरी जवाफ प्रतियोगितामा जिल्लाको दक्षिणी भेगका आठ ओटा विद्यालयको सहभागिता रहेको थियो। प्रतियोगितामा मुनाल एकेडेमी गजुरी पहिलो, वागेश्वरी उच्च मावि रिचोकटार दोस्रो

र ब्राईट फ्युचर बोडिङ तेस्रो भएको थियो।

प्रतियोगितामा विजयिय समुहहरूलाई पुरस्कार, प्रमाणपत्र र शैक्षिक सामाग्री वितरण गरिएको थियो।

विद्यार्थीहरूलाई स्वास्थ्य सम्बन्धि चेतना प्रदान गर्ने र स्वास्थ्य सम्बन्धि जानकारी गाउँ समाजमा पुऱ्याउन हाजिरी जवाफ कार्यक्रमको आयोजना गरिएको डाक्टर दिनेश धरेलले बताउनुभयो।

पानीको पुकारा गर्दै त्रिशुली नदिमा एकलाख पिपलको पात बगाईयो

बैरेनी (धास)। लामो समयदेखि पानी नपरेपछि जिल्लाको बैरेनी गाउँ विकास समिति वडा नम्बर ९ का स्थानीय आमा समुहले पानीको पुकारा गर्दै त्रिशुली नदिमा एकलाख पिपलको पात बगाएका छन्।

खेतीपातिको सिजनमा लामो समयदेखि पानी नपरेपछि स्थानीय आमा समुहले त्रिशुली नदिमा एकलाखवटा पिपलका पात बगाएका हुन्। आमा समुहले जेठ ३१ गतेदेखि आज सम्म गरी तीन दिनसम्ममा

गरी एकलाख वटा पिपलका पात त्रिशुली नदिमा बगाएका हुन्।

आमा समुहको आयोजनामा भएको कार्यक्रममा दुईसय जना जति स्थानीयवासीको सहभागिता रहेको थियो। स्थानीयवासीले पानीको पुकारा गर्दै जलधारा पनि गरेका थिए। कार्यक्रममा उपस्थित मानिसहरूले एक आपसमा पानी छुयापा-छुयाप गर्दै महादेवसंग पानीको माग गरेका थिए। यसरी जलधाराको साथमा पिपलको पात बगाउँदा पानी पर्ने विश्वास गरिएको छ।

विद्यालयलाई मासिक दुईहजार सहयोग

सलाङ (धास)। व्यक्तित्वगत रूपमा कसैले विद्यालयलाई नियमित रूपमा सहयोग गर्दै आएको सुन्दा अचम्म लाग्न सक्छ। तर धादिङ्गको सलाङ गाउँ विकास समिति वडानम्बर ७ सलाङघाटमा रहेको जलेश्वरी निम्न माध्यमिक विद्यालयलाई दुई जना व्यक्तित्वहरूले नियमित रूपमा विद्यालयलाई मासिक दुईहजार रुपैयाँ सहयोग उपलब्ध गराउँदै आएका छन्।

नमस्ते ट्रेड एण्ड फेयर ठमेल काडमाडौँका प्रोपाइटर हरिभक्त त्रिपाठी र रमेश त्रिपाठीले विद्यालयलाई नगद

सहयोग गर्दै आइरहनुभएको छ। उहाँहरूले २०६६ साल वैशाखदेखि नियमित रूपमा विद्यालयलाई मासिक दुईहजार रुपैयाँ उपलब्ध गराउँदै आउनु भएको छ।

उहाँहरूले उपलब्ध गराउनु भएको रकम विद्यालयको शैक्षिक विकासका कार्यमा लगानी गर्दै आएको विद्यालयका प्रधानाध्यापक भोजराज अर्यालले बताउनुभयो। विद्यालयको व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष समेत रहनु भएका हरिभक्त त्रिपाठीले विद्यालयको शैक्षिक विकासका लागि वैदेशिक सहयोग समेत जुटाउँदै आउनु भएको छ।

नेपाल सरकार स्थानीय विकास मन्त्रालय जिल्ला विकास समितिको कार्यालय धादिङ

प्रथम पटक प्रकाशित मिति २०६७/०३ /०३

आ.व. २०६६/०६७ को स्वीकृत कार्यक्रम अनुसार खानेपानी तथा सरसफाई कार्यक्रम अन्तर्गत टवाईलेट निर्माण गर्नको लागि आवश्यक सामानहरू खरीद र ढुवानी गर्ने कार्य शिलबन्दी दरभाउपत्रद्वारा गराउनु पर्ने भएकोले इजाजत प्राप्त फर्म वा कम्पनी वा सप्लायर्सहरूबाट दरभाउपत्र पेश गर्न यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ। विस्तृत सूचना यस कार्यालयको सूचना पाटीमा टाँस गरिएकोले यस सम्बन्धी अन्य जानकारीको लागि यस कार्यालयमा सम्पर्क राख्न सकिने व्यहोरा अनुरोध गरिन्छ।

प्रमुख जिल्ला इन्जिनियर

दिल्ली दौडका, सिल्ली धावक !

यथार्थमा उग्र वामपन्थदेखि चरम दक्षिण मञ्चसम्मका स्वघोषित अगुवाहरु कहिले हगुवा हुँदै कहिले भगुवा, फगुवा, लगुवा, बगुवा, चखुवा र गबुवा बन्दै दिल्ली दौडको धोको पूरा गरेर आशीर्वाद, आश्वासन, अनि अहोहोको पोको बोग्दै मुराद पूरा हुने इष्ट कल्पनामा राजधानी काठमाडौं भित्रिन्छन् । अधिपछि र एट्रवादको उग्र भाषण छाँटेर देशका कुनाकापचा पुगी कुपथ मच्चाउनेहरुनै सत्ताशिखरमा चढिरहन पाउने उद्दाम रणनीतिमा पहिल्यै देखिका खेलाडीहरुको यो उपक्रमलाई अफ उछिनेर वर्तमान नेतृत्व पुस्ता भन्नु अगाडि छ । 'साम्राज्यवादी, विस्तारवादी, प्रभुत्ववादी, दादावादी' जस्ता शब्दाडम्बरमार्फत नाट्यशालामा बर्बर एउनेहरु नेपथ्यको अन्तरङ्गमा दडुग भएर खुसामद, चाकडी र सेवामा कान समातेर उठबस गर्ने चमेरे ढोंगले अहिले चर्को बजार लिएको छ ।

सोभ्या र इमान्दार देशभक्त आत्मामा राष्ट्रवादको भाड पिलाएर बेहोसमा उफारी दक्षिणतिर धारे हात लगाई उर्लने धेरै तारे, तिल्के र फिल्ले नेपाली नेताका हुतिलाई जनताले छाम्दा पनि घोर बकवासबाट यिनीहरु अबकाश लिने चाहँदैनन् वा ! बाहिर-बाहिर घृणा, तिरस्कार र श्रापको ड्रामा मञ्चन गरेर भित्र भित्र धाप मारिन दिल्ली दौडमा नेपालका कथित क्रान्तिकारीदेखि भ्रान्तिकारी सम्मका नेता फेटा बाँधेर विभिन्न बाहानामा धावक बन्ने कसरत यथावत्लाई उच्छिन्नै समर्थ छ । देशमै उपचार हुन सक्ने मृगौला, मुटु सुगर, क्यान्सर जस्ता संवेदनशील रोगदेखि अन्य साधारण प्रकृतिका विरामीमा समेत हरामी बनेर राष्ट्रकोपलाई जखम गर

ी विदेश भ्रमण गर्ने सत्तासीन अनि त्यसका निकटहरुको उत्कट रमण र विहारउन्माद भन्नु बढ्दो छ । वास्तवमा धार्मिक, सांस्कृतिक, व्यापारिक तथा भाषिक दृष्टिकोणले निकट दिल्ली र राजनीतिक दृष्टिकोणमा "मक्का मदिना नै हो " भनेर कैयौं नेताहरुले मुख फोरेर आफ्नो भक्ति गाथालाई शक्तिमाथाले अभिनन्दन गरेको त हामीले सुनेकै छौं ।

यता केही समयदेखि जनताले ठाउँ-ठाउँ बाट हुत्याएर कुँडाककट पारीएकाहरु दिल्ली दौडले उध्याईएर अर्जापिका खुँडा खुकुरी बनेको नाङ्गो दृष्यले बाङ्गो बोल्ने नजाले नेपाली जनता दिक्क बाक्क छन् । पाएसम्म एक नेताले अर्को नेतालाई डिल्लीभक्त भनेर खिल्ली उडाई उल्लीबिल्ली मच्चाउदाँ सिल्लीहरु आ-आफ्नो लगौटी फुस्केएको पत्ते पाउदैनन् गाँठे ! " मान नमान मै तेरा मेहमान " भन्ने अड्डी लिएर सत्ताको हड्डी चुस्न बूढा बाघदेखि घोलें श्याल सम्म दिल्ली भ्रमणलाई "पशुपतिको जात्रा सिद्राको व्यापार " गरेको गर्थे छन् । डिप्रेसन, फ्रस्टेसन, अप्रेसन, सेप्रेसन, कोअप्रेसन, योगा र तीर्थाटनदेखि कानेखुसीसम्मका काम तमाम गर्न दिल्लीदौड सिल्लीहरुको अनिवार्य तमासा बनेको छ । सत्ता शिखरबाट खुर्मुनिन्छ कि भनेर चिल्लीबिल्ली गर्दै डिल्लीतिर हानिनेको लर्को अहिले औधी बढेको छ । यता सत्ता शिखरमा बिना फिकर उभिन्न लैनचौर लाजिम्पटतिर का बुधका प्रतिक सुदसित साँभविहान खूद आफै दर्शन गर्न हिँड्नेहरु पनि छयासछयासती छन् । भेट लगत्तै र एकेशलाई राकस अर्थात् राक्षस र सूदलाई भेले भान्से भन्दै अपशब्दमा चेतावनीको वक्तव्यबाजी चलाईन्छ ।

ब. प्रसाद दाहाल

व्याङ्ग्य

मायावी रणनीति र कार्यनीतिका जादुगरहरुको चमत्कारको नाटक घतलाग्दो छ । राष्ट्रियता, राष्ट्रवाद, सार्वभौमिकता र अखण्डताका शब्द गरि मामाथि धब्बा लगाएर यिनलाई विटुल्याउने कसरतले विद्रूप विद्रूपकीय पात्रत्वको प्रतिनिधित्व जमेर गरेको छ । राष्ट्रिय स्वार्थलाई परमार्थ ठम्याउने देशभक्त भावना चिप्ल्याएर कठपुतली बन्ने प्रतियोगितामा फुटपाथका भुम्मे कुकुर भै शीर्षनेता, प्रभावशालीनेता, राजनेता जस्ता शब्दहरुलाई इति र अवमूल्यनगर्दै उपसचिव र सहसचिव जतिकै हैसियतका राजनयज्ञहरुसित अनुनयी तथा विनयी बन्ने कोसिसले कहीं नभएको जात्रा हाँडी गाउँमा भएको हैन त ? सत्ताको फिल्ली अर्थात् ध्वजा फहराउन उल्लीबिल्ली बनेर दक्षिण दाहिना गराउने भित्री उमेदले सधैँ सवै अगुवाको दिल्ली दौड सिल्लीहरुको तीर्थाटन, शीर्षासन र सत्तासन बनेको छ भनेर साधारणीकरण भै सक्यो ।

त्यसैले राजनीतिक खेलाडीहरु ! आफ्नो धावनलाई जनमतको वाहन बनाऊ । सत्तामा मात्र अर्जुन दृष्टि र एखेहरु ! दिल्लीप्रति सधैँ सिल्ली बनेर आशालु नजरमा पार्थदृष्टिलाई न फ्याँक । माटोमा उभिएर गाँठो फुकाउ, भूगोलमा टेकेर समस्याको गोल गर, शक्तिकेन्द्र भन्दा जनतामा विश्वासको श्वासप्रश्वास फेर !

विभिन्न विद्यालयमा अनेरास्ववियु प्रा.क. गठन

धादिड (धास) । संगठन विस्तारको क्रममा जिल्लाको जिवनपुर गाउँ विकास समितिको वडा नम्बर ६ मा रहेको धुनिबेसी आदर्श क्याम्पसमा अनेरास्ववियु क्याम्पस कमिटिको गठन गरिएको छ । अनेरास्ववियु केन्द्रिय सचिवालय सदस्य रमेश आचार्यको प्रमुख आतिथ्यमा सम्पन्न भएको विद्यार्थीहरुको भेलाले र मशरण खकुरेलको अध्यक्षतामा नौ सदस्यीय क्याम्पस कमिटिको गठन गरेको हो ।

क्याम्पस कमिटिको उपाध्यक्षमा अशोक रुपाखेती, सचिवमा विनोद गिरी, सह सचिवमा लक्ष्मण तामाङ र कोषाध्यक्षमा कल्पना रुपाखेती रहनु भएको छ । क्याम्पस कमिटि गठन कार्यक्रममा अनेरास्ववियु धादिडका अध्यक्ष हरि थापा, लगाएतका विद्यार्थी नेताहरुको आतिथ्य रहेको थियो । त्यसैगरी जिवनपुर गाउँ

स्वागत तथा विदाई कार्यक्रम सम्पन्न

मुरली भञ्ज्याङ (धास) । मुरली भञ्ज्याङ गाविस वडा नं.२ ससाह स्थित देउराली मा वि ले २०६७ साल असार ४ गते शुक्रवार नया विद्यार्थीहरुलाई स्वागत तथा २०६६ सालमा एस एल सी

विकास समितिको वडा नम्बर ६ मा रहेको महेशधर्म उच्च मावि मा पनि नवर १ ज भटराईको अध्यक्षतामा १५ सदस्यीय अनेरास्ववियु उच्च मावि प्रारम्भिक कमिटिको गठन गरिएको छ । यसैगरी नमुना वागेश्वरी बहुमुखि क्याम्पस वैर निमा पनि अनेरास्ववियु प्रारम्भिक कमिटिको गठन गरिएको छ ।

अनेरास्ववियुका केन्द्रिय सदस्य रमेश खतिवडाको प्रमुख आतिथ्यमा सम्पन्न भएको विद्यार्थीहरुको भेलाले दिलबहादुर रमेल अध्यक्ष रहनुभएको २२ सदस्यीय प्रारम्भिक कमिटिको गठन गरेको हो । प्रारम्भिक कमिटिको उपाध्यक्षमा दिपा अधिकारी, सचिवमा शिव श्रेष्ठ, सहसचिवमा हरि परियार र कोषाध्यक्षमा सानु लामा रहनुभएको छ । कार्यक्रममा अनेरास्ववियुका केन्द्रिय सदस्य ज्योती शर्मा, जिल्ला कमिटि उपाध्यक्ष रमेश

थपा, सचिव रामकुमार श्रेष्ठ, सदस्य र १ जन पण्डित लगाएतको उपस्थिति रहेको थियो । विद्यार्थीहरुको भेलाले पार्वती नेपालको संयोजकत्वमा महिला विभागको समेत गठन गरेको छ ।

त्यसैगरी आजै किराञ्चोक गाविसको वडा नम्बर नौ मा रहेको किराञ्चोक कटुञ्जे माविमा अशोक अधिकारीको अध्यक्षतामा ३५ सदस्यीय अनेरास्ववियु प्रारम्भिक कमिटिको गठन गरिएको छ । अनेरास्ववियु जिल्ला कमिटिका उपाध्यक्ष रमेश थापा र सदस्य राजन पण्डितको उपस्थितिमा सम्पन्न विद्यार्थीहरुको भेलाले कमिटिको गठन गरेको हो । प्रारम्भिक कमिटिको उपाध्यक्षमा विपना अधिकारी, सचिवमा विवेक न्यौपाने, सह सचिवमा सुसिला अधिकारी, र कोषाध्यक्षमा मञ्जु अधिकारी रहनु भएको छ ।

खील बहादुर धमला र अन्य अतिथिहरुले विद्यार्थीहरुलाई मायाको चिनो सहित विभिन्न सांस्कृतिक कार्यक्रम का साथ सम्पन्न भएको थियो ।

स्वास्थ्य

पाठेघर खस्ने समस्या

नेपाली महिलाहरुको प्रजनन स्वास्थ्यसम्बन्धी समस्याहरुमध्ये पाठेघर खस्ने वा आड खस्ने पनि एक मुख्य समस्या हो । विशेष गरी ग्रामीण भागमा बसोबास गर्ने गाउँघरका कतिपय महिलाहरुले यसलाई समस्याको रूपमा नलिई बच्चा भएपछि हुने साधारण असरका रूपमा लिने गरेको पाइन्छ । अर्का तर्फ प्रजनन अंग र यसको कामको बारेमा हाम्रो परिवार/समाजमा निकै न्यून मात्रामा छलफल गरिन्छ, यस्ता कुरा परिवारको ठूला साना सदस्यसँग गर्दा लाज र इज्जत जाने कुरा सम्झिने गर्दछन् । पाठेघर सम्बन्धि समस्या पनि प्रजनन सम्बन्धि कुरा भएकाले पिडीत महिलाहरु कसैलाई पनि आफ्ना समस्या भन्न नसक्ने र उपचारमा पनि नजाने गर्दछन् । यसले गर्दा उनीहरु यो रोगबाट मानसिक, शारीरिक रूपमा अफ भनौ श्रीमानबाट पनि पिडीत भइरहन्छन् ।

पाठेघर खस्ने समस्या भनेको के हो ?

पाठेघर खस्नु भनेको महिलाको शरीरमा पाठेघर रहनुपर्ने निश्चित ठाउँ छोडेर योनीबाट बाहिर आउनु वा शरीरभित्रै आफ्नो ठाउँ छोडेर तल खस्नु हो । यो समस्या मुख्यतया पहिलो बच्चा पाएको महिला तथा धेरै बच्चा पाएका महिला जो सुकैलाई हुनसक्छ, यसलाई गाउँठाउँअनुसार पाठेघर खस्ने वा आड खस्नु भनिन्छ ।

पाठेघर के कारणले खस्दछ ?

महिलाको पाठेघर खस्नुको मुख्य कारण उनको गर्भाशयलाई बाँधेर राख्ने नशाहरु कमजोर भएर त्यससँग जोडिएका अंगहरु विस्तार तल खस्नाले हुन्छ । पाठेघर खस्नुका मुख्य कारणहरु तल दिइएको छ ।

- कम उमेरमा विवाह गर्नाले ।
- कम उमेरमा बच्चा जन्माउनाले र गर्भान्तर नगरि वर्षेनी बच्चा जन्माउनाले ।
- बच्चा जन्मिसकेपछि चाँडै साल भरेन भनेर बल प्रयोग गरी साल निकालनाले ।
- सुत्केरी बेलामा टुकुकु बसेर लुगा धुने वा गह्रौं कामहरु गर्नाले ।
- गर्भवती वा सुत्केरी अवस्थामा राम्रो स्याहार नपाउनाले ।
- सुत्केरी अवस्थामा धेरै हिँड्ने, गह्रौं भारी उचाल्ने/बोक्ने गर्नाले ।
- चुरोट खाएर बारम्बार खोकी रहनाले ।

पाठेघर खस्दा देखिने लक्षणहरु :

- यस्तो बेला टुकुकु बस्दा केही अप्ठ्यारो हुन्छ र ढाड पनि दुख्छ ।
- खोकदा, टुकुकु बस्दा, बल गरेर कन्दा पाठेघर मुख योनीको प्लामा देख्न सकिन्छ । यस्तो अवस्थामा पाठेघरले पिसाबको थैलीलाई थिच्ने भएकाले छिनछिनमा पिसाब लाग्ने, कम्मर दुख्ने, खोकदा, भारी बोक्दा योनीको मुखमा केही डल्लो आएर बसेको जस्तो हुन्छ ।
- पुर्ै ठाउँ छोडी केही भाग योनी बाहिर पनि निस्कन सक्दछ ।
- खोकदा, हाँस्दा, अलिअलि पिसाब चुहिने पनि हुनसक्छ ।
- बाहिर निस्केको पाठेघरमा घाउ हुने, संक्रमण हुने, हिँड्न गाह्रो हुने, ढाड दुख्ने हुनसक्छ ।

पाठेघर खसेपछि पर्ने समस्या :

हाम्रो समाजमा धेरै महिला तथा परिवारले महिलाको पाठेघर खस्ने समस्यालाई समस्याको रूपमा नलिई यसलाई बच्चा भएपछि हुने साधारण शारीरिक समस्या हो भनी लिने गरेको पाइन्छ । तर, त्यसो होइन, यो महिलाहरुभित्र लुकेको एउटा ठूलो शारीरिक तथा मानसिक समस्या हो । मुख्यतया उनमा निम्न समस्याहरु आउनसक्छन् ।

पाठेघर खस्नबाट बच्ने उपायहरु :

- बालविवाह गर्नु हुँदैन र २० वर्ष पुगेपछि मात्र विवाह गर्नु पर्दछ । यदि बालविवाह भए पनि २० वर्षअगाडि बच्चा जन्माउनु हुँदैन ।
- सकेसम्म स्वास्थ्य संस्थामा गई दक्ष प्रसूतिकर्मीबाट प्रसूति गरिनु पर्दछ ।
- व्यथा लाग्नासाथ चाँडै बच्चा निकाल्न पेटमाथि थिच्नु हुँदैन ।
- सुत्केरी भएको कम्तीमा ६ हप्तासम्म आराम गर्नुपर्दछ ।
- गर्भावस्था र सुत्केरी अवस्थामा गह्रौं भारी बोक्नु हुँदैन ।
- गर्भावस्था र सुत्केरी अवस्थामा पोषिलो खाना प्रयाप्त मात्रामा खानु पर्दछ र प्रयाप्त आराम गर्नुपर्दछ ।
- वर्षेनि बच्चा नजन्माउन परिवार नियोजनका साधन अपनाई ३ वर्षदेखि ५ वर्षसम्मको गर्भान्तर राख्नु पर्दछ ।

जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालय धादिड

नो अपडेटेडको मन्त्र ...

प्रसंग एकदिनको यात्राको । काठमाडौं जाने क्रममा मछ्छेडी खोला, खेस्ते खोलादेखि केहि दिदीबहिनीहरु आफूले बोकेको भारी गाडिमा बिसाउँदै थिए । अलि पर पुगेछि सोधे के को भारी हो यो ? उनिहरुले भन्न चाहेनन् । तर कुरा बुझियो ।

भोलिपल्ट बनेपा जाँदै थिएँ । साँगाबाट बनेपातिर त्यसैगरी भारी गाडिमा राखियो । त्यो पनि त्यहि थियो । अर्कोदिन नारायणघाट जाँदै गर्दा फिस्लिडबाट त्यस्तै भारी मुग्लिन पुऱ्याइयो । केहिबेर पछि दासढुंगातिरबाट त्यस्तै भारी र ामनगर ओरालियो ।

बुझ्दै जाँदा सबै भारी एकै प्रकारको थियो मात्र फरक परिमाणको । र ती सबै भारी भनौं या ग्यालिनमा थिएँ लोकल उत्पादन रक्सि ।

नेपालमा एकसय एक जातजाति रहेका छन्, भनिएको छ । हामीले भन्ने गरेको सामन्ती व्यवहारमा हुर्किएका, उपल्लोजातमा गरिनेका बाहुन र क्षेत्री अर्थात खस सम्प्रदाय बाहेक अरु धेरैका घर-घर मा सांस्कृतिक प्रचलनको नाममा घर लु रक्सिलाई पवित्र प्रसादका रुपमा लिने गरेको पाईन्छ ।

पर्दा पछाडि त उपल्लो भनेको खस सम्प्रदायले भन बढि प्रयोग गरेको देखिन्छ, सुनिन्छ । यसो भनिर हँदा कोहि संयम व्यक्तित्वहरुको

भावनामा चोट पुग्न सक्छ । एकसय एक जातजातिमै कतिपयलाई यो प्रयोग त के यसको नामै सुन्न नपरोस भन्ने पनि लाग्न सक्छ । उहाँहरु अवस्य पनि धन्यवादको पात्र हुनुहुन्छ र बहुसंख्यकको हिसाव-किताब मात्र यहाँ गर्न खोजिएको हो ।

पुजाखेचि पितृसम्म, कोशेलीदेखि कोकासम्म, घर बाहिर जाने बेलादेखि घर भित्रिने बेलासम्म, सम्मानका पार्टीदेखि अपमानका साथीहरुसम्म, भूतप्रतलाई विदा गर्नेदेखि दूतहरुलाई स्वागत गर्नसम्म रक्सिलाई विभिन्न अपसरहरुमा उत्कृष्ट वस्तुको रुपमा लिने गरेको पाईन्छ ।

नेपालमा रक्सिको महत्व दुध त के अमृतको पनि छैन । त्यसैले त र किस भन्ने जात जहाँतहाँ पाईन्छ-अमृत कहाँ पाईन्छ ?

यसो अनुमान गरौं त नेपालका कूनचाहिँ रक्सि कम्पनि घाटामा चलेको छ । वरु पैसा कमाएपछि कम्पनिका मालिक फेरिन सक्छन् तर रक्सि फेरि दैनन् । स्थानीय तहमा बन्ने अर्थात् घरेलु ठर्रा कति उत्पादन हुन्छ होला ? यसको कुनै तथ्याकै छैन ।

खस समुदाय बाहेक गाउँघरका अधिकांशले लोकल उत्पादन गरेर घर खर्चै चलाएका छन् । शहरका कुनै पनि भट्टिले ग्राहाक नपाएका छैनन् । त्यत्तिकै घुईचो अंग्रजी सराव राखिएका रेष्टुरेन्टमा छ । ग्राहाक नपाएर तालुमा

राजाराम शर्मा

हात राखेर बसेको कोहि भेट्टिन्नन् । वरु त्यहाँ त चौबिस घण्टे पनि भेट्टिन्छन् । वरु वर्षौवर्ष दुधडेरी चलाएकाहरु टाट पल्टइका छन् । कोहि त दुधडेरी छाडेर भट्टितरै लागेका छन् पैसा कमाउन ।

नेपालमा त सरकारलेनै मदिरालाई कृटनीतिक पेयका रुपमा प्रयोग गरेको छ । विदेशी पाहुनालाई स्वागत गर्नु पऱ्यो भने त्यसैले स्वागत गरिन्छ । के पहिलेका सामन्त, के अग्रपतिको क्रान्तिकारी, के पुँजीवादी, के सर्वहारावादी सबैले यसलाई अंगिकार गरेकै छन् ।

हाम्रो त समाज नै यस्तो भएको छ कि प्रत्येक घरमा रक्सिको प्रवेश हुनै लागिस्को । दिनभर अरुको कुरा काटेर चोकमा कुल्ने र नो अपडेटेडको मन्त्र जप्नेहरु साँभू परेपछि भट्टिमै भुमेको सुनिन थालियो । बाहिर देख्दा अधिकांशले रक्सिको विरोध गरेको पाईन्छ । सदाचार र शिष्टताको पाठ पढाउनेहरु र तिनकै आदर्श व्यक्तित्वहरु पाँचतारे र रिसोर्टमा भुम्न थालिसके ।

कृषिका लागि रकम सहयोग

फुलखर्क(धास) । कृषि पेशा मर्यादित र व्यवसायिक बन्न नसकेको गुनासो आइरहेको बेला धादिङ फुलखर्कका किसानहरुले भने कृषि कार्यका लागि रकम प्राप्त गरेका छन् ।

दिगो भू-व्यवस्थापन कार्यक्रम एस.एस.एम.पिको सहयोगमा किसान-किसान कृषि प्रसार समिति धादिङले दिगो कृषि प्रसारका लागि किसानहरुलाई रकम सहयोग गरेको हो । जिल्लामा कृषि प्राविधिकहरुको संख्या कम भएका कारण अनुभवी अगुवा किसानलाई परिचालन गर्न र किसानहरुमा सेवा खरिद गर्ने बानीको विकास गर्न रकम सहयोग गरिएको समितिले जनाएको छ । फुलखर्क गाउँ विकास समितिमा आयोजित एक कार्यक्रममा छनोटमा परेका किसान समूहहरुलाई जिल्ला कृषि विकास

कार्यालय धादिङका कृषि प्रसार अधिकृत चक्रपाणी पन्थीले रकम हस्तान्तरण गर्नु भयो । हस्तान्तरण गरिएको रकम मध्ये हरियाली महिला वचत समूहलाई नौ हजार एकसय ४०, प्रज्वलित बाली विकास समूहलाई नौ हजार छ सय ५०, शिवालय सामुदायिक विकास वन समूहलाई नौ हजार छ सय ५० रुपैयाँ उपलब्ध गराइएको छ ।

त्यसैगरी मण्डली आय-आर्जन समूहलाई आठ हजार छ सय ३० रुपैयाँ, नमूना कृषि समूहलाई नौ हजार नौ सय ९० रुपैयाँ र खसि पालन कृषि समूहलाई आठ हजार छ सय ३० रुपैयाँ उपलब्ध गराइएको छ । किसान समूहले प्राप्त गरेको रकम गोठमल सुधार, पशुमुत्र संकलन तथा सदुपयोग, दिगो भू-व्यवस्थापन मुखी तरकारीखेती लगायतका काममा लगानी गर्ने

वताएका छन् । यसैविच विकेन्द्रकृत एवं सहभागितात्मक कृषि प्रसारका लागि फुलखर्क गाविस स्तरीय सर ाकारवाला गोष्ठि पनि हिजै सम्पन्न गरिएको छ ।

गाविस सचिव ठाकुर सिखडाको अध्यक्षतामा भएको गोष्ठिमा फुलखर्कका विभिन्न राजनीतिक दलका प्रतिनिधिहरु, जिल्ला कृषि विकास कार्यालय धादिङका कृषि प्रसार अधिकृत चक्रपाणी पन्थी, दिगो भू-व्यवस्थापन कार्यक्रम एस.एस.एम.पिका फिल्ड अफिसर रस्मि पण्डित, किसान-किसान कृषि प्रसार समिति धादिङ सदस्य सचिव दामोदर अर्याल लगायतले विद्यमान कृषि व्यवसाय, यसका सम्भावना र चुनौतिका बारेमा बताउनु भएको थियो ।

माओवादीका कार्यकर्ताले एमाले कुटे

बैरेनी (धास) । नेकपा एमाले बैरेनी गाउँ पार्टी कमिटिका सदस्य कृष्णप्रसाद अधिकारी एकिकृत नेकपा माओवादीका कार्यकर्ताको कुटपिटबाट घाइते हुनुभएको छ । किराञ्चोक गाविस वडा नम्बर ८ स्थित भोजबहादुर भण्डारीको पसलमा बसिरहेको अवस्थामा कृष्णप्रसाद अधिकारीलाई एकिकृत नेकपा माओवादी

बैरेनी गाउँ पार्टी कमिटिका अध्यक्ष उत्तम अधिकारी र पुष्पराज अधिकारीको नेतृत्वमा गएको एक समूहले कुटपिट गरी घाइते बनाएका नेकपा एमाले बैरेनीले जनाएको छ ।

कुटपिटबाट गम्भिर घाइते भएका अधिकारीको काठमाण्डौ स्थित मनमोहन मेमोरियल अस्पतालमा उपचार भइरहेको

छ । घटना आज विहान ११:३० बजे भएको नेकपा एमाले बैरेनी गाउँ पार्टी कमिटिले जनाएको छ । तर यस सम्बन्धमा एकिकृत नेकपा माओवादी धादिङका सहइन्चार्ज रामबहादुर भण्डारीले सो घटनामा एकिकृत नेकपा माओवादीको कुनै संलग्नता नरहेको बताउनुभएको छ ।

चित्रगुप्तको वक्षु

हेर्नेलाई भन्दा देख्नेलाई लाज

यसपटक चित्रगुप्ता मिरमिरे साँभूमा आफन्तको खोपीमा निस्केको थियो । आफन्त नभेटिएपछि निराश चित्रगुप्त एउटा सार्वजनिक कार्यक्रममा भाग लिन गयो । हेर्नेलाई भन्दा देख्नेलाई लाज भनेजस्तो नाटकिए मञ्चमा पुगेको चित्रगुप्ता सबैलाई हेरीमात्र रह्यो ।

असहाय खासै केही नबुझेका मानिसहरुको भिडमा टाठा बाठाहरुको मच्चीएको थाहा नपाएका, मानिसहरुलाई आदर्श सुनाएको देखेर चित्र गुप्ता अचम्म मानिरहेको थियो । विचरा जसले जहाँ बोलायो त्यहीं जानुपर्ने नबुभ्दापनी सुनीरहुनु पर्ने अमुख मानीसको मन्तव्य भाषणबाट आजित भएका जनताहरुको फेरी सुन्नुपरेको ति भाषणलाई ध्यानमग्न भएर सुनिरहे ।

चित्रगुप्ता जन्मको फल यात्राको सहयात्री र भोगाई भित्रको यथार्तता भन्ने ठानी अहिले सम्मको सबै विषयलाई सत्य ठानी आफ्नो कर्मक्षेत्रमा लाग्यो इमान्दार जनता र बाठा नेता र भाषण कर्तालाई हेरी चित्त बुझाएको चित्रगुप्ता फेरीपनी चित्त नै बुझाएर कर्मक्षेत्रमा फर्कियो ।

प्रतीक कम्प्युटर मर्मत केन्द्र

यहाँ हरेक किसिमका कम्प्युटर, फ्रिन्टर, यू.पि.एस. एवं कम्प्युटर सम्बन्धि सम्पूर्ण पार्टपुजाहरु पाइनुका साथै मर्मत सेवा उपलब्ध छ ।

तिलक क्षेत्री
फोन: ९८४९६५६९९९, ९७५९०९७७७८

धादिङबेसी बीचबजार,
राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक संगैको तल्लो घर

के तपाइलाई थाहा छ ?

विभिन्न विद्यालयका पाठ्युस्तक, उच्च मावि तथा क्याम्पसका पुस्तकहरु, गाइड, गेसपेपरका साथै स्टेशनरी सामानहरु र मोवाईलको रिचार्जकार्डहरु यहा पाइन्छ । साथै कस्मेटिक सम्बन्धी सम्पूर्ण सामग्रीहरु पनि पाइन्छ ।

प्रो. राजन लम्साल
राजन स्टेशनरी एण्ड गिफ्ट ग्यालरी
मुरलीभञ्ज्याङ-७, निगालपानी
सम्पर्क : ९८४९७७७८५८, ९८४९६५६६५३

हामीलाई सम्भन्नुहोस

कान्तिपुर दैनिकका अधिकृत विक्रेता, विभिन्न विद्यालयका पाठ्युस्तक, उच्च मावि तथा क्याम्पसका पुस्तकहरु, स्टेशनरी सामानहरु, मेरो मोवाईलको सिमकार्ड, रिचार्जकार्ड, कुरीयर सेवा, यसको साथै उच्च मावि बोर्ड, त्रिबि बोर्ड, एस.एल.सी बोर्डबाट मार्कसिट, ट्रान्सक्रिप्ट, माईग्रेसन निकाल्नु परेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस् ।

प्रो. नारायणकुमार श्रेष्ठ
त्रिपुरा पुस्तक पसल धादिङबेसी
फोन नं : ०१०-५२०९९०, मो नं. ९८५९०९३३८७

पत्रिकाको ग्राहक बन्नु परेमा, पत्रिकामा विज्ञापन दिनु परेमा वा पत्रिका समयमा उपलब्ध नभएमा वा कुनै सल्लाह, सुझाव भएमा र समाचार लेख रचना पठाउनु परेमा निम्न ठेगानामा सम्पर्क राख्नुहोला ।

धादिङ आवाज साप्ताहिक
नीलकण्ठ-५, धादिङबेसी, ०१०५२०६९५,
dhadingvoice@gmail.com, web: dhadingawaj.com.np